

[Peder Jakobsen.]

Der er sandelig kræfter nok i bevægelse, der virker i den retning, man behøver ikke at tage disse penge og anvende dem på den måde, så man yderligere giver inflations-tendensen et skub fremad.

Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Aage Fogh for hans tilslutning til den gamle konservative tanke: at tilskudslovgivningen på mange andre punkter skulle falde bort. Det er ikke så forfærdelig lang tid siden, man her i tinget diskuterede tilskudsordning, og jeg husker, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen fra det radikale venstre dengang gik hårdt imod de konservative tanker, fordi, som han sagde, det var helt andre mennesker, der fik tilskuddene end dem, der betalte dem, og derfor var det nødvendigt at have denne ordning. I dag har man hørt helt andre toner fra det ærede medlem hr. Aage Fogh, og jeg takker derfor.

Endelig vil jeg gerne takke den højtærede landbrugsminister, fordi han gav tilslutning til den tanke, jeg fremsatte om at gøre loven tidsbegrænset og derved animere de landmænd, som endnu ikke har fået deres ensilagebeholdere i orden, til at få dem bragt i orden, så at de er bedre rustet den dag, Marshallhjælpen hører op.

Jeg håber på en god forhandling i det kommende udvalg.

Aage Fogh: Jeg er faktisk helt betænkelig ved, at det ærede medlem hr. Peder Jakobsen og det ærede medlem hr. Tholstrup takker mig, men det er jo ikke så underligt, at de gør det, for vi radikale er altid tilhængere af, at man bærer sig fornuftigt ad. (*Afbrydelse*). Jo, når vi er inde i en periode, hvor det er naturligt, at staten træder til, er vi villige til at yde støtte, men når vi er inde i en periode, hvor det er naturligt, at staten holder sig tilbage, mener vi, at den bør vise tilbageholdenhed. Nu er krigen jo overstået, erhvervslivet er kommet i noget bedre gænge, og ligesom vi fandt det ganske naturligt i 40'erne at støtte reparationslovene for at fremme dansk arbejde, finder vi det naturligt, at man nu overvejer, om staten ikke kunne trække sig tilbage og lade erhvervslivet klare grejerne selv. Det var det, jeg gjorde mig til talsmand for.

Det ærede medlem hr. Tholstrup har det jo sådan, at hvis en mand siger „grundskyld“ eller „frihandel“, tror han, det er noget, han har lært af ham. Jeg kunne benytte lejligheden til at gøre den bemærkning til det ærede medlem, at både grund-

skyld og frihandel har vi været tilhængere af, før det ærede medlem hr. Tholstrup havde noget begreb om politik.

Til den højtærede landbrugsminister har jeg et par bemærkninger. Den højtærede minister siger, at det går ikke at tage bestemmelserne om tilskud og om rentefrihed væk, for så bliver loven ikke brugt. Det vil jeg på landbrugets vegne nødig være enig med landbrugsministeren i. Det kan vist ikke være rigtigt, at danske landmænd med alle de muligheder, de har for at få vejledning og oplysninger og hvad dertil hører, ikke skulle være klare over, at tiden nu er inde til, at disse ting tages i brug i den hjemlige bedrift, uanset om de kan få tilskud dertil på 25 pct. Det er så kæmpestor en forretning for dem at gøre det, at det ville være at regne dem for analfabeter på det økonomiske område, hvis man mener, at de ikke vil gennemføre disse foranstaltninger, hvis de ikke får støtte.

Jeg kan derimod meget vel forstå, at en mand, der ikke kan skaffe de nødvendige penge — og det vil der være mange landmænd, der ikke kan, selvom det har været en god tid for landbruget —, gerne vil have lån, og jeg mener, det vil være forsvarligt at give ham det til en rimelig rente.

Der er fra anden side rørt ved genopbygningsfonden. Her ligger det vel egentlig sådan, at hvis disse Marshallpenge benyttes til afdrag på statens gæld til nationalbanken, så betyder det, at man afskaffer en gæld, hvoraf man kun betaler en minimal rente. Hvis man derimod lader være at betale gælden, må man ganske vist stadig betale den minimale rente af dette beløb, som er nogle millioner kroner, men så kan man anvende det til erhvervslivet, og der behøver man ikke så høj rente for at få dækning.

Så berørte det ærede medlem hr. Peder Jakobsen spørgsmålet om inflation. Jeg hører også til dem, der er bange for inflation, men jeg tror ikke, at de penge, der anbringes i ajlebeholdere, gødningssteder og ensilagebeholdere, virker særlig inflationsfremmende, fordi de sættes ind på områder, hvor de vil give meget store renter i kommende tider, og det må vist være afgørende for inflationsfaren, hvad pengene anvendes til. At de bruges til de nævnte formål, er jeg ikke bange for, og jeg ville heller ikke være bange for at tage staldhygiejnen med, så at der kunne ydes lån til forbedring af staldforholdene. Jeg tror, det ville betyde overordentlig meget for tusinder af mindre landbrug, hvis der var mulighed for, at de ved hjælp af relativt billige lån kunne få de nødvendige penge til at foretage ønskværdige ændringer.